

Księga Psalmów

Psalm 44

1. Przedniejszemu śpiewakowi z synów Korego psalm nauczający. **2.** Boże! uszami naszemi słyszeliśmy; ojcowie nasi powiadali nam o sprawach, któreś czynił za dni ich, za dni starodawnych. **3.** Tyś ręką swą wypędził pogan, a onychęś wszczepił; wytraciłeś narody, a onychęś rozkrzewił. **4.** Bo nie przez miecz swój posiadli ziemię, i ramię ich nie wybawiło ich, ale prawica twoja i ramię twoje, a światłość oblicza twego, przeto, żeś ich upodobał sobie. **5.** Tyś sam król mój, o Boże! sprawże wielkie wybawienie Jakóbowi. **6.** Przez cię nieprzyjaciół naszych porażaliśmy; w imieniu twojem deptaliśmy powstawających przeciwko nam. **7.** Bom w łuku moim nie ufał, ani miecz mój obronił mię; **8.** Aleś nas ty wybawiał od nieprzyjaciół naszych, a nienawidzących nas zawstydzaleś. **9.** Przetoż chlubimy się w tobie, Boże! na każdy dzień, a imię twoje na wieki wysławiamy. Sela. **10.** Ale teraz odrzuciłeś i zawstydziłeś nas, a nie wychodzisz z wojskami naszemi. **11.** Sprawileś, żeśmy tył podali nieprzyjacielowi, a ci, którzy nas mają w nienawiści, rozechwycili między się dobra nasze. **12.** Podałeś nas jako owce na żer, a między pogan rozproszyłeś nas. **13.** Sprzedałeś lud twój za nic, a nie podniosłeś ceny ich. **14.** Podałeś nas na wzgardę sąsiadom naszym, na szyderstwo i na pośmiej tym, którzy są około nas. **15.** Wystawiłeś nas na przypowieść między poganami, tak, że nad nami narody głową kiwają. **16.** Na każdy dzień wstyd mój jest przedemną, a hańba twarzy mojej okrywa mię. **17.** Dla głosu tego, który mię sromoci i potwarza, dla nieprzyjaciela, i tego, który się mści. **18.** To wszystko przyszło na nas; a wzdysmy cię nie zapomnieli, aniśmy wzruszyli przymierza twego. **19.** Nie cofnęło się nazad serce nasze, ani się uchyliły kroki nasze od ścieżki twojej, **20.** Chociażeś nas był potarł, wrzuciwszy nas na miejsce smoków, i okryłeś nas cieniem śmierci. **21.** Byśmyć byli zapomnieli imienia Boga naszego, a podnieśli ręce nasze do Boga cudzego, **22.** Iazliby się był Bóg o tem nie pytał? gdyż on wie skrytości serca. **23.** Aleć nas dla ciebie zabijają na każdy dzień; poczytają nas jako owce na rzeź zgotowane. **24.** Ocuć się; przeczże śpisz, Panie! Przebudź się, nie odrzucaj nas na wieki. **25.** Przeczże oblicze twoje ukrywasz, a zapominasz utrapienia naszego i ucisku naszego? **26.** Albowiem potłoczona jest aż do prochu dusza nasza, a przylgnął do ziemi żywot nasz. Powstańże na ratunek nasz, a odkup nas dla miłosierdzia twego.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.